

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1710/2024
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Теодосијевић, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак РБ „Колубара“, Лазаревац, ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 1550/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против става првог изреке решења Вишег суда у Ваљево Гж 1550/23 од 28.09.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против става првог изреке решења Вишег суда у Ваљево Гж 1550/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Р1 13/22 од 25.05.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име накнаде за експроприсане непокретности по решењу Одељења за послове урбанизма обједињене процедуре и имовинско правне послове Општинске управе Општине Уб од 12.08.2021. године исплати износе са законском затезном каматом чија су висина и датум доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача у делу којим су тражили да им се увећа накнада за експроприсане непокретности по решењу Општинске управе Општине Уб од 12.08.2021. године, по основу члана 51. Закона о експропријацији, у висини од 25% од укупног износа накнаде за експроприсане непокретности, којим је досуђен. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачима као солидарно накнади трошкове ванпарничног поступка од 331.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљево Гж 1550/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба предлагача и потврђено је првостепено решење у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као неблагоприятна допуна

жалбе предлача изјављена 31.08.2023. године на решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагачи су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Предлагачи ревизијом оспоравају другостепено решење у делу којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, који се примењује на основу члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се

узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија предлагача против ове одлуке није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић